

Visions of Justice

Prepared by Rabbi Jill Jacobs

1) Deuteronomy 15:1-11

(א) מקץ שבע שנים תעשה שמטה: (ב) וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליקוק: (ג) את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך: (ד) אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברכך יזוד בארץ אשר יזוד אלהיך נתן לך נחלה לרשתה: (ה) רק אם שמוע תשמע בקול יזוד אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום: (ו) כי יזוד אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשל: (ז) כי יהיה בך ביון מאחד אחיך באחד שעריך בארץ אשר יזוד אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון: (ח) כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו (ט) השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיך האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל יקוק והיה בך חטא: (י) נתון נתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יקוק אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך: (יא) כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאבינך בארץ:

¹ Every seventh year you shall practice remission of debts. ² This shall be the nature of the remission: every creditor shall forgive the debt that his fellow owes him; he shall not dun his fellow or kinsman, for the remission proclaimed is of the Lord. ³ You may dun the foreigner; but you must remit whatever is due you from your kinsmen.

⁴ There shall be no needy among you — since the Lord your God will bless you in the land that the Lord your God is giving you as a hereditary portion — ⁵ if only you heed the Lord your God and take care to keep all this Instruction that I enjoin upon you this day. ⁶ For the Lord your God will bless you as God has promised you: you will extend loans to many nations, but require none yourself; you will dominate many nations, but they will not dominate you.

⁷ If, however, there is a needy person among you, one of your kinsmen in any of your settlements in the land that the Lord your God is giving you, do not harden your heart and shut your hand against your needy kinsman. ⁸ Rather, you must open your hand and lend him sufficient for whatever he needs. ⁹ Beware lest you harbor the base thought, "The seventh year, the year of remission, is approaching," so that you are mean to your needy kinsman and give him nothing. He will cry out to the Lord against you, and you will incur guilt. ¹⁰ Give to him readily and have no regrets when you do so, for in return the Lord your God will bless you in all your efforts and in all your undertakings. ¹¹ For there will never cease to be needy ones in your land, which is why I command you: open your hand to the poor and needy kinsman in your land.

2) Ramban, comment on Deuteronomy 15

(יא) כי לא יחדל אביון מקרב הארץ - מפרשים אמרו שלא יחדל האביון מקרב הארץ באחד מכל הזמנים, כי לעולם יהיה אביון בארץ שגלוי היה לפניו שלא יעשו מה שאמר להם כי לא יהיה בך אביון אם שמוע תשמע בקול ה' אלהיך לשמור לעשות את כל המצוה. ואינו נכון לדעתי, כי התורה תרמוז במה שעתיד להיות, אבל לא יתנבא עליהם בפירוש שלא יקיימו התורה לעולם, וחלילה, רק בדרך אזהרה יזכיר הדבר. והנכון שיאמר, שלא יחדל אביון, שיהיה נמנע ולא ימצא עוד לעולם. והזכיר זה, בעבור שהבטיח שלא יהיה בהם אביון בשמרם כל המצוה, אמר אבל ידעתי כי לא יהיו כל הדורות כל ימי עולם כלם שומרים כל המצוה עד שלא נצטרך כלל לצוות על האביון, כי אולי בקצת הימים ימצא אביון, ואני מצוך עליו אם ימצא.

“For the poor will never cease” Other commentators have said that this statement applies for all time, that there will always be poor in the land, for God knew that the Jewish people would not do what God had told them to do, as it says, “There will be no needy among you if you diligently listen the voice of Adonai your God, and observe and do the commandment. . .” But this is not correct in my opinion, for the Torah hints at what will come, but would not explicitly prophesy that they will never observe the Torah—God forbid that it would say this! Rather—this is mentioned simply as a warning. The correct understanding is that when the Torah says, “The poor will never cease,” it means that the poor will never *permanently* cease. This is mentioned because God promises that there will be no needy *if you observe all of the mitzvot*. It is as though God says, I know that not all generations for all of time will observe all of the mitzvot to the point that it would no longer even be necessary to give commandments regarding the poor. For, perhaps, at certain times, there will be poor people. Therefore, I command you about the poor, in case they are to be found.

3) Talmud Masekhet Pesahim 50a

רב יוסף בריה דרבי יהושע בן לוי חלש ואיתנגיד. כי הדר, אמר ליה אבוא: מאי חזית? אמר ליה: עולם הפוך ראיתי, עליונים למטה ותחתונים למעלה. אמר לו: בני, עולם ברור ראית-.

Rav Yosef, the son of Rabbi Yehoshua ben Levi got sick and had a near-death experience. When he returned, his father said to him, “What did you see?” He said to him, “I saw a world turned upside-down—those who were on the top in this world were on the bottom, and those who were on the bottom were on the top.” His father said to him, “My son, you saw a corrected world.”

4) Rambam, *Mishneh Torah Hilkhot Deot* 4:23

כל עיר שאין בה עשרה דברים האלו אין תלמיד חכם רשאי לדור בתוכה, ואלו הן: רופא, ואומן, ובית המרחץ, ובית הכסא, ומים מצויין כגון נהר ומעין, ובית הכנסת, ומלמד תינוקות, ולבלר, וגבאי צדקה, ובית דין מכים וחובשים

A scholar may not live in a city that does not have the following ten things: a doctor, a craftsman, a washhouse, a bathroom, available water such as from a river or spring, a synagogue, a teacher for children, a scribe, a tzedakah collector, and a court able to give out punishments.

What is/are the vision(s) presented by these texts? How does this correspond/not correspond to your own visions about what the world should look like?

The Talmud is one of the main sources of Jewish law. It includes two layers—Mishnah (case law, offered with little discussion) and Gemara (extensive discussions of the Mishnah and other topics, as well as anecdotes, laws, stories and commentary) and is divided into sections or “tractates” (Hebrew: masekhet).

Moses Maimonides (aka “The Rambam”—an acronym for **Rabbi Moshe ben Maimon**) lived in Spain and northern Africa from 1135 to 1204. Two of his major works were the *Mishneh Torah* (from which these laws of tzedakah are taken), one of the first collections of Jewish law and *Moreh Nevuchim—A Guide for the Perplexed*, an important book of Jewish philosophy.

Ramban (Rabbi Moshe ben Nachman) (Spain, 1194-1270) wrote one of the most important commentaries on the Bible. He was a mystic who often incorporated mystical elements within his commentary. He often disagrees with the Rambam, a near contemporary and a rationalist.